

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: **X.**, nar. X., v M., t. č. na dlhodobej priepustke na adrese: Š., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-74-27PO-Ž/2009 zo dňa 16. apríla 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz 31/2009-15 zo dňa 22. júla 2009 takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz 31/2009-15 zo dňa 22. júla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-74-27PO-Ž/2009 zo dňa 16. apríla 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľky nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočností navrhovateľkou uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu ekonomickým pohnútkam navrhovateľa a potvrdzujú záver, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Krajský súd pri hodnotení vierohodnosti osoby navrhovateľky prihliadol i na ďalšie skutočnosti, ktoré navrhovateľka uvádzala v Dotazníku žiadateľa o udelenie azylu zo dňa 18.2.2009 ako aj v Zápisnici z ústneho pojednávania zo dňa 2.3.2009. V dotazníku uviedla, že neovláda slovenský jazyk, zatiaľ čo na ústnom pojednávaní prehlásila, že slovenský jazyk ovláda a v tomto jazyku bol vedený aj pohovor. V Dotazníku tvrdila, že s priateľom X., nar. X., s bydliskom v B. má dcéru X., nar. X., ktorá býva s otcom v B.. Tvrdila, že otec dieťaťa robí kuchára vo Zvolene a má trvalý pobyt na území SR. Vzápätí uviedla. Že o dcéru sa jej starajú neznámi Slováci a za opateru im platí, no nevedela uviesť sumu, neskôr uviedla, že za starostlivosť o dieťa platí otec dieťaťa.

Pri ústnom pojednávaní uviedla, že dcéra sa narodila v M. Tvrdila, že s dcérou je skoro každý deň v telefonickom kontakte a momentálne sa o ňu stará kamarátka, ktorá žije v obci neďaleko N., je to Slovenka, ale jej meno nevedela uviesť. Zároveň tvrdila, že jej dcéra má desať rokov a trvalý pobyt má v B. na V.. Tvrdila, že dcérka má zdravotné problémy a má ísť na operáciu, preto by chcela byť čo najskôr s ňou. Krajský súd uviedol, že v spise sa nachádza rodný list dieťaťa menom X., v ktorom ako otec je uvedený X., nar. X., meno matky je celé nečitateľné, až na L., ktorá sa narodila X.. V predchádzajúcom konaní navrhovateľka uvádzala iné meno a dátum narodenia a preukazovala sa falošným osobným dokladom.

Z uvedených skutočností podľa krajského súdu bolo možné vyvodiť jednoznačný záver o nedôveryhodnosti tvrdení navrhovateľky o existencii jej dcéry a evidentne nemala ani záujem na tom, aby mal odporca možnosť bližšie overiť skutočnosti, týkajúce sa maloletého dieťaťa. Z rodného listu je evidentné, že ako matka je zapísaná osoba narodená v roku 1978, rovnako aj otec dieťaťa. Tieto skutočnosti navrhovateľkou uvádzané, preto

nemôžu mať žiaden vplyv na správnosť rozhodnutia odporcu o zamietnutí žiadosti navrhovateľky ako zjavne neopodstatnenej.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom namietala, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v Číne. Z dôvodu, že požiadala v cudzej krajine o politický azyl a tým nepriamo nesúhlasila s politikou režimu, stala sa nepohodlnou osobou. Taktiež vyčítala krajskému súdu, že nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo nepochybne v Číne doposiaľ trvá.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľky ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. novembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3)

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľka svoju žiadosť o udelenie azylu z dôvodov ekonomických, teda inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – Správa Veľkej Británie, informácia o krajine pôvodu Čína z 18.12.2008, správa Human Rigts Watch, správa za rok 2008, publikovaná v januári 2009, správa MZV SR - Čína, 9.1.2009, Svetová kniha faktov CIA, Čína 22.1.2009 ako aj z článkov slovenských denníkov

z roku 2009)), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľka žiadala o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľka nielen že nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdila.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 18.2.2009 navrhovateľka uviedla, že dôvodom jej odchodu z krajiny pôvodu bol problematický a ťažký život v Číne. Rodičia ju opustili v roku 2004, žila sama, musela sa o seba postarať. Dôvodom odchodu z Číny bola zlá ekonomická situácia v Číne. Príjem z práce jej nepostačoval na živobytie. Na otázku kde a ako žila potom ako opustila pobytový tábor potom, keď požiadala o azyl v roku 2004, odpovedala, že žila ako bezdomovec na celom území SR, snažila sa zoznámiť s krajanmi. V roku 2005 sa zoznámila na stanici s otcom jej dieťaťa a od toho času žije v B.. Otec dieťaťa robí kuchára vo Zvolene a má trvalý pobyt na území SR. O dieťa sa jej starajú neznámi Slováci, platí za opateru, nevedela uviesť akú sumu. Vzápätí uviedla, že peniaze platí otec dieťaťa.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedala, že sa obáva problémov s prežitím.

Zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 2.3.2009 vyplynulo, že navrhovateľka na otázku v ktorom meste sa narodila jej dcéra, odpovedala, že sa narodila v M., nevie uviesť presný dátum ani názov nemocnice. Dcéрка je čínskej štátnej príslušnosti a stará sa o ňu kamarátka, ktorá žije v obci neďaleko N. Uviedla, že krajinu pôvodu opustila z ekonomických dôvodov, na Slovensko prišla za prácou a zlepšením svojej finančnej situácie. Jej dcéra má 10 rokov a trvalý pobyt má v B. na V.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľka zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcoví vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľky, pre ktoré žiadala udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jej žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na ekonomických dôvodoch, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľky, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľky, ktoré prezentovala v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jej žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľky vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľke, ktorá nemala úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová